

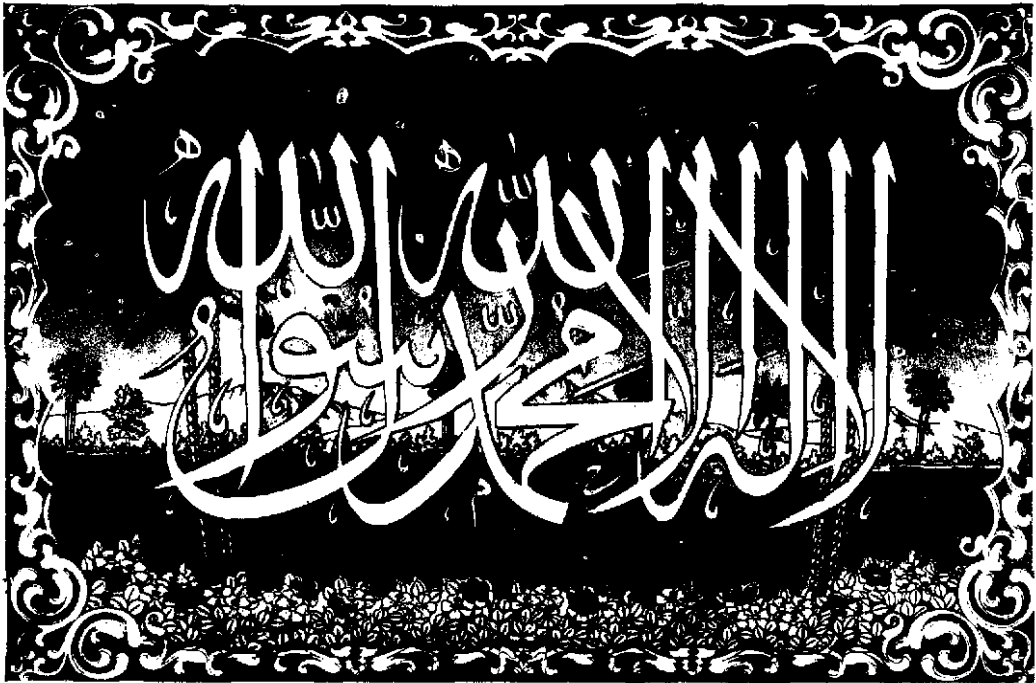
2e Jaargang
Nº 19

AL

HAQ

Surinaams Islamitisch Maandblad

April 1973

Uitgever: Al Haq-Boekenfonds - S.O.V.

IN DIT NUMMER o.a.

- * *Het leven van de Heilige Profeet Mohammad (s.a.w.)*
- * *De Ahmadiyya Beweging*
- * *God, Cosmos en de Mens*
- * *Optimisme in de Heilige Qoraan*
- * *D.C. Ilahibaks in memoriam Enz. enz.*

Uitgever

AL HAQ-BOEKENFONDS-S.I.V.

Verantwoordelijke-Hoofredacteur

E.A. GHAFORKHAN

Mede-redacteuren

H.A. AHMAD ALI
 MAULANA G.A. BASHIR H.A.
 (Lector a/d Leidse Universiteit)
Techn. /foto redactie

M.A. KHUDABUX
 AKBAAL GHAFORKHAN

REDACTIE & ADMINISTRATIE

Scabiosastraat 4
 Zorg & Hoop
 Tel. 98081 - 73585
 Paramaribo

Vaste Medewerkers

PROF. DR. R. ALI
 IR. N. ATAC...
 HR. J.M. DRAGMAN
 MEVR. SATTANA-DIJKSTRA (Ned)
 DRS. KHALIEL GHAFORKHAN (Ned.)
 HR. M.A. GULZAR (Lid Jamaitul-Ulma)
 DR.A. JAMALUDIN
 DR. M.H. KARAMAT ALI
 HR. A. MAHMOOD (Hfd. Imaam)
 DRS. MAHMOOD KHAN (Ned.)
 HR. A. NATAPRAWIRA (Moengo)

BANK

Surinaamsche Bank
 Bank Rek. No. 11.18.730
 t.n.v. AL HAQ

ADVERTENTIES

M.A. Khudabux
 p/a Calcuttastraat 76
 Paramaribo
 Tel. 82807

DISTRIBUTIE

M.I. ISHAAK
 Landingsstraat
 Nw. Amsterdam
 Distr. Commewijne

ABONNEMENTEN

Prijs per jaar f. 7,50
 Losse nummer f. 0,70

KOPIJ & VERANTWOORDELIJKHEID V/D INHOUD

Verzoeken Uw in 2 voud genikte kopij voor den eerste van iedere maand in te leveren op het redactie dan wel administratie-adres.
 De auteurs c.g. schrijvers van de in Al Haq gepubliceerde artikelen dragen de volle verantwoordelijkheid voor de inhoud ervan.

VERKRIJGBAARParamaribo

Boekhandels C.K.C.
 Varekamp, Hoeksteen
 N. Ghaforkhan (Imperial
 Store) Maagdenstraat 3;
 Acme Service

Kankantriestraat 53

Paramaribo/La Vigilancia

Moulvi Alhadj S. I. Chibaks

Alkmaar

A.R. Sharma

Groningen

J.M. Dragman
 p/a Commissariaat

C.R. Birjmohan
 S.O. Lashleyst. 59

Coronie

G.L. Limon (Novar)

Wageningen

S. Said (Centraal Magazijn)

Pad van Wanica

Confectiebedrijf A.Sakoer
 Pad van Wanica 44B

Jagtlust

M.G. Rosan

Moengo

A. Nataprawiro

Nederland

N.H. Moenna
 Nierkerstr. 87 II Amsterdam

Nw. Amsterdam/Voorburg

Winkel Latief Habiboellah

Julianaweg 308

Trinidad

Nancy H. Baksh
 Preysal village, Couva.

"O mensdom! Wij hebben U uit man en vrouw geschapen en Wij hebben U tot volkeren en stammen gemaakt, opdat gij elkander moogt kennen. Voorzeker, de Godvruchtigste onder U is de eerwaardigste bij Allah. Voorwaar, Allah is Alwetend, Alkennend."

بِأَيِّهَا النَّاسُ إِنَّا خَلَقْنَاكُمْ مِنْ ذَكَرٍ
 أَنْفٍ وَجَعَلْنَاكُمْ شُعُوبًا وَقَبَائِلَ لِتَعَارَفُوا
 إِنَّ أَلْمَكْرَهُ عِنْدَ اللَّهِ أَنْ تَكْفُرُوا إِنَّ اللَّهَ
 عَلِيمٌ خَبِيرٌ ○

(H. KORAAN, Surah "AL-HODJORAAT", hfdst. 49:13)

INHOUD

1. S.I.V.—Nieuws 1 en 2	1
2. PERSONALIA: — Distrikts-Commissaris Ilahibaks in memoriam	6
3. Rouwdienst ter nagedachtenis van Abdoel Sattar Rahiembaks	8
4. Het Djenaza-gebed (Rectificatie) door: A. MAHMOOD	9
5. Het leven van de H. Profeet Mohammad (s.a.w.) door: A. MAHMOOD	12
6. God, Cosmos en de Mens (vervolg) door: A. MAHMOOD	20
7. Optimisme in de Heilige Qoraan (vervolg) door: J.M. DRAGMAN	27
8. De Ahmadiyya Beweging, een grote Moslim organisatie in de wereld door: A. NATAPRAWIRA	29
9. Mohammad (vervolg): DE EERSTE VEROVERINGEN Uit: „De Groten van alle tijden”.	33
10. Mattonshoop krijgt een Urdu-school	35

S.I.V. NIEUWS 1

1. Jaarvergadering Sur. Islam. Ver.

Op zondag 28 januari 1973 heeft de jaarlijkse alg. ledenvergadering plaats gevonden in de Vergaderzaal van de NAMAAS LEAGUE (afd. S.I.V.) aan de Gr. Combéweg.

De voorzitter Dr. I. Jamaludin opent om 10.30 u. v.m. de vergadering. Na het openingsgebed wordt de agenda puntsgewijs behandeld.

De Sekretaris, de hr. Henry Lallmohamed, geeft een overzicht van de activiteiten gedurende het jaar 1972, waarbij hij tevens de verschillende commissies die gevormd werden om het Hoofdbestuur bij te staan, de revue laat passeren.

De voorzitter geeft hierna een uiteenzetting van de programma-punten die in 1972 zijn uitgevoerd.

De belangrijkste punten zijn geweest:

1. Registratie van leden.
2. Activiteiten in verband met de bouw van de nieuwe moskee; o.a. werd naar voren gebracht de onderhandelingen met het bestuur van Court Charity voor eventueel aankoop van het terrein naast de huidige moskee aan de Keizerstraat.
3. Goedkeuring door de Nederlandse Regering tot mede-financiering van het projekt Kinderhuis - GLO school aan de Grote Combéweg. De totale kosten zullen bedragen F. 1.108.000,--. De goedkeuring van dit projekt is mede tot stand gekomen door de coöperatie van de Regering van Suriname.
4. Toezegging van de Overheid voor het ter beschikking stellen van een terrein groot + 2 ha. aan de Doekhieweg voor een begraafplaats.

Hierna geeft de hr. R. Nanhekhan - lid van de financiële-commissie (Bouw Moskee) - een verslag van de verrichtingen in het afgelopen jaar.

De hr. Roy Ilahibaks - penningmeester, presenteert vervolgens het financieel-rapport.

Staaude de vergadering wordt een bestuursvoorstel om de maandelijke contributie te stellen op minimum F. 1,-, met algemene stemmen aangenomen. Bij de rondvraag worden door enkele leden nog vragen gesteld waarna de vergadering met een gebed van Hadji Moulvi Jaggoe wordt besloten.

2. Samenstelling diverse Kommissies van de S.I.V.

1. Bouwkommissie :

Ir. N. Ataoellah
leden: de heren

Voorzitter
M.H. Abdoel
W. Bhoelai
A. Ghafoerkhan
R. Ghafoerkhan
I. Lallmohamed
P. Poesa

2. Financiële Kommissie :

hr. S. Kallan - Voorzitter
leden de heren - Mr. B. Ahmad Ali
R. Asgarali
I. Badoella
S. Boedhoe
M.A. Madjoe
Joesoef Habieb
R. Pierkhan
P. Johangier
R. Nanhekhan
Dr. M.H. Karamat Ali
S.J. Moh. Hussain
L. Moené

3. Onderwijs Kommissie :

Hr. R. Niamut - Voorzitter
de heren: E. Ghafoerkhan - Ondervoorzitter
R. Asgarali - Sekretaris
R. Dahoe
C. Hasrat
A. Ishaak
R. Khodabaks
H. Lallmohamed
N. Sardar

4. Djamiatoel Oelma:

de heren: Hadji A.M. Guman - Voorzitter
M.A. Gulzar - Ondervoorzitter
Moulvi I. Badoella - Sekretaris
Hadji S. Boedhoe
Hadji B. Jaggoe
Moballigh S. Kallan
Hadji S. Wazir
Moballigh I. Habib
Moulvi G. Orie

5. Ahmaddya Anjuman Isha'at Islam
for the Western Hemisphere:

Dr. M.A. Aziz (Trinidad) Gen. President
Dr. I. Jamaludin (Suriname) 1e vice-president
Mr. M.B. Yasin (Guyana) 2e vice-president
Councillleden Suriname:
M. Abdoel Rahman
Hadji A.M. Guman
Mej. S. Ilahibaks
Hadji B. Jaggoe
Dr. M.H. Karamat Ali
R. Niamut
Moh. Yasin
Lallmohamed

S.I.V. - NIEUWS 2

In het maart-nummer van Al Haq (2e Jrg. no. 18) vroeg een trouwe lezer van Al Haq, die zich ook een „vurige S.I.V.-er” noemde, de redactie om opheldering teneinde bepaalde geruchten met betrekking tot de S.I.V.-activiteiten de kop in te drukken.

Wat deze geruchten zijn, kon dezerzijds echter niet achterhaald worden. Wel moet worden toegegeven dat ogenschijnlijk in de afgelopen zes maanden weinig van het Hoofdbestuur van de S.I.V. is uitgegaan. De werkelijkheid is anders.

BOUW HOOFDMOSKEE S.I.V.

Als bekend moge worden verondersteld de op 2 april 1972 gehouden fundraising, de daarop gevolgde huis-aan-huis geldinzamelingsactie, de reeds gereedgemaakte Maquette van de te bouwen Moskee en de ontruiming van het S.I.V.-terrein aan de Keizerstraat. Maar een aanvang met de bouw is nog niet gemaakt! Ook wordt er geen geld meer opgehaald bij mensen die een „betalingsregeling” met de S.I.V. had getroffen!

Een en ander vindt haar oorzaak in de nog niet afgeronde besprekingen tussen het Hoofdbestuur van de S.I.V. en het bestuur van de „Court Charity” inzake de aankoop van het allernaast de S.I.V.-Moskee aan de Keizerstraat gelegen terrein.

LEDENREGISTRATIE.

Zoals het uit het elders in dit nummer van Al Haq gepubliceerd jaarverslag van de S.I.V. blijkt, heeft het Hoofdbestuur zich actief beziggehouden met het registreren van leden. Hiermee wordt ijverig voortgegaan. Gehoopt wordt hiermede vóór de a.s. bestuursverkiezing klaar te zijn. Een beroep wordt gedaan op de nog niet geregistreerde leden, dit alsnog tegen betaling van de contributie te willen doen.

NIEUWE STATUTEN.

Er ligt een nieuw concept-statuten gereed. Een nog door het Hoofdbestuur te installeren Commissie zal op korte termijn advies moeten uitbrengen. Het ligt in de bedoeling de verschillende afdelingen van de S.I.V. hierin mede te betrekken. Wil men reeds de a.s. bestuursverkiezing ingevolge de nieuwe statuten houden dan zal men toch haast moeten maken met de realisatie van dit programma punt.

LAGERE SCHOOL ANNEA KINDERTEHUIS.

Het bestuur en de djamaat mogen zich inmiddels gelukkig prijzen met de goedkeuring van de financiering van dit projekt van 12 miljoen gulden uit het Nederlands Ontwikkelingsfonds. Mede dank zij de medewerking en invloed van de Minister van Sociale Zaken, Z.E. de heer T.A. Ahmad Ali, kon de goedkeuring spoedig worden tegemoet gezien.

Er moeten eerst nog aan andere formaliteiten worden voldaan alvorens een begin met de uitvoering ervan te kunnen maken.

BEGRAAFPLAATS.

De Regering van Suriname heeft eveneens tegenover deze aanvraag van de S.I.V. welwillend gestaan. Aan de Doekhieweg in het distrikt Suriname mag de S.I.V. een begraafplaats opzetten. Hiermede kan ieder ogenblik een aanvang worden gemaakt.

SUBSIDIE.

Er liepen twee aanvragen van de S.I.V. bij de Surinaamse Regering n.l. een subsidie aanvraag m.b.t. het „Islamia” weeshuis en een subsidie aanvraag waarbij het ging om een **verzoek** om alsnog in aanmerking te worden gebracht voor de niet ontvangen subsidies over de S.I.V. crisis-jaren.

Op de eerste aanvraag heeft de Regering reeds gunstig beschikt. Het departement van Sociale Zaken verschaft al enkele jaren een subsidie tot een bedrag van ± f. 6.000,- per jaar aan het Islamia weeshuis.

De tweede aanvraag is nog steeds in behandeling. S.I.V. zal eerst aan bepaalde vereisten moeten voldoen wil er van verdere behandeling hiervan sprake zijn.

Met het bovenstaande hoopt de redactie van Al Haq de vragensteller en andere belangstellenden naar genoegen te hebben geïnformeerd over de S.I.V. activiteiten. Al met al kan worden geconcludeerd dat er van „stilstaan” geen sprake kan zijn.

Tot slot zij nog opgemerkt dat elk lid van de S.I.V. die meer wil weten over de werkzaamheden van het Hoofdbestuur in de eerste plaats de jaarvergaderingen niet moet verzuimen om aldus mede bij te dragen aan de vorming en uitvoering van het door het Hoofdbestuur uitgestippeld beleid.

DISTRIKTS-COMMISSARIS ILAHIBAKS IN MEMORIAM

In de nacht van zaterdag 10 maart j.l. overleed – na enige tijd ziek te zijn geweest – in het Academisch Ziekenhuis de Distrikts-Commissaris ter Beschikking op het Ministerie van Distriktsbestuur en Decentralisatie, de heer Mohamed Rozen Ilahibaks (58 jaar).

Begonnen als Kwekeling bij het Openbaar Onderwijs op 1 november 1932 ging de heer Ilahibaks op 17 november 1936 als Schrijver over naar de Bureaudienst, waar hij vier jaar later werd benoemd tot Surnumerair bij de Algemene Dienst. In de daaropvolgende jaren diende hij bij de Bestuursdienst in alle rangen in vrijwel alle distrikten met uitzondering van Brokopondo.

Op 16 mei 1965 werd de heer Ilahibaks tijdelijk belast met leiding van het distrikt Para, waarna hij werd overgeplaatst naar Albina in dezelfde functie van Distrikts-Commissaris. Van 1 juni 1968 tot 31 oktober 1969 is de heer Ilahibaks met buitenlands verlof geweest, waarna hij bij terugkeer werd belast met het beheer over het distrikt Coronie.

Korte tijd daarna - van 27 februari 1970 tot 21 juli 1970 - werd hij in dezelfde functie belast met het beheer over het distrikt Paramaribo. De heer Ilahibaks heeft in maart 1971 samen met een tweetal andere ambtenaren namens Suriname deelgenomen aan een Seminar, welke onder auspiciën van de ECLA te Georgetown-Guyana werd gehouden.

Verder heeft hij een werkzaam aandeel gehad in de ingestelde Werkgroep: „Herregionale indeling bestuursposten distrikt Marowijne (en de werkgroep „Dorpsgemeenten in Suriname”, waarvan hij voorzitter was). Op 1 november van het vorig jaar herdacht hij zijn 40-jarig ambts-jubileum.

Het land verliest in hem een plichtsgetrouwe en kundige ambtenaar. Moge hij in Vrede rusten.

Uit: Suriname Nieuwsbrief van
14 maart 1973.

NOOT VAN DE REDACTIE

De heer M.R. Ilahibaks was als lid trouw verbonden aan de Surinaamse Islamitische Vereniging (S.I.V.). Steeds was hij te vinden voor financiële

bijdrage aan de diverse activiteiten die van deze Moslimverenigingen uitgingen.

Het feit dat de oud-Hoofdredakteur-Uitgever van *Al Haq*, Mr. B. Ahmad Ali, die als jurist eveneens werkzaam was op het Ministerie van Distriktsbestuur en Decentralisatie, met hem de werkkamer deelde, is hij vanaf het begin betrokken geweest bij de uitgifte van het Surinaams Islamitisch Maandblad *Al Haq*. Voor zijn waardevolle adviezen is de redactie hem zeer dankbaar ook voor zijn artikel: „HET GEBED”, dat in *Al Haq*, 1e Jrg. No. 4, Jan. 1972 verscheen.

Moge Allah zijn rijkste zegen doen rusten op zijn ziel, amien!

ROUWDIENST TER NAGEDACHTENIS VAN ABDOEL SATTAR RAHIEMBAKS

In de Moskee Imdadia Isha'at Islam aan het Pad van Wanica is vrijdag j.l. onder auspiciën van het Herdenkings Comite een rouwdienst gehouden ter nagedachtenis van Abdoel Sattar Rahiembaks die tijdens de stakingsrelletjes om het leven is gekomen.

Zoals bekend reed Abdoel Sattar als passagier mee in een bus die met stenen werd bekogeld door onbekend gebleven jongelui. Hij werd aan het hoofd geraakt en overleed later in het Akademisch Ziekenhuis.

De rouwdienst genoot grote belangstelling, onder meer van ministers en Statenleden.

Het Herdenkings Comite onder leiding van de heer S. Ishaak is nu bezig aan een inzamelingsaktie ten behoeve van de nabestaanden van Abdoel Sattar Rahiembaks.

Door de Surinaamse Partikuliere Bushouders Bond werd een geldsbedrag geschonken.

Foto: een deel van de belangstelling die de rouwdienst in de moskee bijwoonden.

Uit: De Ware Tijd van woensdag 21 maart 1973.

HET DJANAZA-GEBED (RECTIFICATIE).

(door: A. MAHMOOD)

Het DJANAZA-GEBED (Gebed voor een overledene) is reeds verschenen in „AL HAQ” van MAART 1973, No. 18, bladz. 6 en 7. Omdat er abusievelijk enige zinnen zijn weggelaten en in de arabische-zinnen enige woorden foutief zijn opgenomen, volgt hier onder ter RECTIFICATIE opnieuw het „DJANAZA-GEBED”. -----

Het DJANAZA-GEBED (DJANAZA-NAMAAZ) wordt ten behoeve van een overleden Moslim verricht voordat de overledene wordt begraven. Na het overlijden van een Moslim (man of vrouw) wordt het lichaam van de overledene gewassen naar het voorbeeld van de H. Profeet MOHAMMAD (s.a.w.) (overeenkomstig de HADIES-voorschriften) en gewikkeld in witte doeken. Daarna verenigen de gelovigen zich in een gemeenschappelijk gebed onder leiding van de Imaam (Voorbidder) en staan in twee of drie rechte rijen, allen met hun gezichten gekeerd naar de KAABA SHARIEF (MEKKA).

Het Djanaza-gebed bestaat uit VIER takbiërs en heeft geen Roekoe en geen Sadjdah. De NIJJAT (het voornemen) wordt als volgt opgezegd: Ik neem mij voor het djanaza-gebed te verrichten bestaande uit VIER takbiërs, Tareef (Lofprijzing) t.b.v. ALLAH; Daroed (Zegeningen) t.b.v. de H. Profeet (s.a.w.); Do'aa (Gebed) t.b.v. deze overledene; iqtada (onder leiding) van deze Imaam (Voorbidder), met mijn gezicht gericht naar de KAABA-SHARIEF (MEKKA);

1. Na de Nijjat zegt de Imaam ALLAHO AKBAR; de beide handpalmen tot de oren opheffen en op de navel (het middel) plaatsen; leest nu het volgend gebed:

(AS-SANA): „Soebhana kalla-hoemma wabe-hamdeka, wa tabara kasmoka, wa ta-ala djaddoka, wa djalla sanaa-oka, wala ilaha gairoka”; ----

hierna volgt SURAH „AL-FATIHA”: „Alhamdo lillahe Rabbil-Alamien, (enz.)

2. Hierna zegt de Imaam voor de tweede maal ALLAHO AKBAR (zonder de handen tot de oren op te heffen); leest nu Daroed Sharief; (Salawatoen-Nabi): „Allahoemma salla ala Mohammadin, wa ala ale Mohammadin(enz.);

3. Hierna zegt de Imaam voor de derde maal ALLAHO AKBAR; zegt nu het volgend gebed (Do'aa) op: „Alla-hoemmag-firli-hajjina wa majjitena, wa sjahidena, wa gajibena, wa sagierena, wa kabierena, wa zakarena, wa onsana; Allahoemma man ahjaitahoe, minna fa-ahjehie alal-islame, waman tawaffaitahoe minna fatawaffahoe alal-ieman”;

4. Na deze Do'aa zegt de Imaam voor de vierde maal ALLAHO AKBAR en eindigt het djanaza-gebed met de TASLIEM (Vredeswens): men wendt nu het hoofd eerst naar RECHTS en zegt: „Assalamo alaikoem wa Rahmatoellah”; vervolgens wendt men het hoofd naar LINKS en zegt: „Assalamo alaikoem wa Rahmatoellah”. (vertaling): „Vrede zij met u en de Genade van Allah”. -----

Na de Tasliem wordt een Gebed (Do'aa) t.b.v. de overledene onder leiding van de Imaam opgezegd. Indien de overledene een mannelijk kind is, wordt aan de Do'aa (Gebed) vermeld onder no. 3 de volgende woorden toegevoegd:

(3a): „*Allahoemmadj-alho-lana fartan-wadj-alho-lana adjran-wa zogran-wadj-alho-lana sjafe-an-wa mosjaffa-an*”;

Indien de overledene een vrouwelijk kind is, wordt aan het Gebed (Do'aa) vermeld onder no. 3 de volgende woorden toegevoegd:

(3b): „*Allahoemmadj-alha-lana fartan-wadj-alha-lana-adjran-wa zogran-wadj-alha-lana sjafe-an-wa-mosjaffa-ata*”.

Hierna wordt de overledene naar het graf gedragen, terwijl de Imaam bij het neerlaten van de overledene in het graf het volgend Gebed (Do'aa) opzegt: „BISMILLAHE ALA MILLATE RASOELOELLAH”. (vertaling): „In naam van Allah en overeenkomstig de leerstellingen van de H. Profeet (Mohammad) van Allah leggen wij u in het graf neer”. -- Hierna wordt met beide handen de aarde ZACHTJES in het graf neergegoid, terwijl de Imaam (en de overige Moslims) de volgende tekst uit de H. QORAAN opzeggen: „MINHA GALAQNAKOEM WA FIEHA NO'IEDOKOEM WA MINHA NOGRE-DJOKOEM TARATAN OEGRA” (vertaling): “UIT DE AARDE HEBBEN WIJ U GESCHAPEN EN DAARIN ZULLEN WIJ U DOEN TERUGKEREN EN DAARUIT ZULLEN WIJ U WEER OPWEKKEN”. (H. QORAAN, Surah „TAAHA”, hfdst. 20:56): „SOEDEWO”: hfdst. XX paragraaf 3, vers 55). -----

(Zie HADIES „SAHIE BOCHARIE”, Deel I, „KITABOEL-DJANAIZ”, bladz. 476–523); Zie „MISJKAAT-SHARIEF”, Deel I, „KITABOEL-DJANAIZ”, bladz. 349–409). -----

VREDE ZIJ MET U ALLEN.

(A. MAHMOOD).

NOOT VAN DE REDACTIE

De aandachtige lezer van Al Haq zal zijn opgevallen dat „Djenaza namaaz” tweemaal in successie is geplaatst in Al Haq. Dit vindt zijn aanleiding in de fout die in het vorig nummer van Al Haq gelopen was. Deze

fout bestaan uit het weglaten van de woorden: „Leest hierna Surah „AL-FATIHA”: „Alhamdo lillahe Rabbil-Alamien,(etc.)”. Bedoeld wordt na sub 1 voorkomende op blz. 7 van Al Haq no. 18). Dit onopzettelijk manco deed bij velen de vraag rijzen of bij „djenaza namaaz” nadat men de „soebhana-kalla-hoemma.....enz.” gelezen heeft, de „Alhamdo lillahe...(enz.), Surah „Al-Fatiha”) wel of niet mag lezen.

De schrijver van dit artikel de heer A. M. hmoed heeft met de bovenstaande rectificatie alle twijfels hieromtrent uit de wereld geholpen door te verwijzen naar een door de Moslims (verplicht) aanvaarde HADIES,,SAHIE BOCHARIE”.

De redactie vindt het alleen maar jammer dat de lezers – Islam deskundigen die de fout constateerden niet de moeite hebben genomen om de redactie of de auteur er op te attenderen, doch begonnen zich vernietigend uit te laten ten aanzien van al het arbeid dat de redactie tot dusverre t.b.v. Al Haq en de gemeenschap heeft verricht.

De redactie is niet onfeilbaar, evenmin de auteur en de drukker. Hoewel er de grootste zorgvuldigheid wordt betracht, kan zich niet voorkomen worden dat er bepaalde manco's in de artikelen worden geconstateerd. Indien de lezers, doch vooral de Islam-deskundigen onder hen, verzuimen de geconstateerde manco's en/of hun afwijkende visie's aan de redactie voor eventuele rectificatie kenbaar te maken dan worden zij geacht voor het e.e.a. mede verantwoordelijkheid te dragen.

Juist vanwege deze repressieve controle op de juistheid van hetgeen in Al Haq verschijnt, doet de redactie de „Djamiat ul Ulma” van de S.I.V. ieder maand een exemplaar van Al Haq toekomen.

Veel leesgenot toegewenst!!

HET LEVEN VAN DE H. PROFEET MOHAMMAD (s.a.w.)

(door: A. MAHMOOD)

„BISMILLA-HIR-RAHMANIR-RAHIEM”.

In naam van Allah, de Barmhartige, de Genadevolle.

„Alles wat zich in de hemelen en op aarde bevindt, verheerlijkt Allah, de Koning, de Heilige, de Almachtige, de Alwijze.

Hij (Allah) is het, Die onder de ongeletterden een boodschapper (Mohammad) heeft verwekt, die Zijn tekenen onder hen verkondigt en hen zuivert en hun het Boek en de Wijsheid onderwijst, ofschoon zij voorheen in openbare dwaling verkeerden. En ook anderen die dezen (gelovigen) nog niet hebben ontmoet. Hij is de Almachtige, de Alwijze”. (H. Qoraan, Surah „AL-DJOMA’H”, hfdst. 62:1-4), „SOEDEWO”: hfdst. LXII, Paragraaf 1, vers 1-3).

„MOHAMMAD” is niet de vader van een uwer mannen, maar de boodschapper van ALLAH en het ZEGEL der Profeten; ALLAH heeft kennis van alle dingen. O gij, die gelooft! Gedenkt ALLAH veelvuldig. Er prijst Zijn Heiligheid 's morgens en 's avonds. Hij (Allah) is het Die u zegent en ook Zijn Engelen doen dit, opdat Hij (Allah) u van de duisternissen tot het licht moge leiden. En Hij is voor de gelovigen genadig. De dag waarop zij (de gelovigen) Hem (Allah) zullen ontmoeten, zal hun groet „VREDE” zijn. En Hij heeft hun een eervolle beloning bereid. O Profet (Mohammad), WIJ hebben u als getuige, drager van blijde tijdingen en waarschuwer gezonden. En als een roepeer tot ALLAH door Zijn gebod, en als een „STRALENDE ZON”. Verkondig derhalve aan de gelovigen het blijde nieuws dat zij van ALLAH grote GENADE zullen ontvangen”. (H. Qoraan, Surah „AL-AHZAAB”, hfdst. 33:41-48), „SOEDEWO”: hfdst. XXXIII, Paragraaf 5 en 6, vers 40-47).---

ARABIE VOOR DE GEBOORTE VAN DE H. PROFEET MOHAMMAD (s.a.w.)

Arabië is een schiereiland ongeveer 1600 mijlen lang en 700 mijlen breed en bestaat grotendeels uit woestijn. In de zesde eeuw na Chr. werd Zuid-Arabië geregeerd door een Abessijns gouverneur. De wegen van Arabië en zijn havens zijn een belangrijke onderdeel geweest van de handelsroutes, die in de oudheid Oost en West met elkaar verbonden. Zuid-Arabië is steeds belangrijk geweest om zijn specerijen cultuur, terwijl zijn havenplaatsen een uitgangspunt waren voor de vaart op India en andere landen van het Verre Oosten, Aziatische produkten werden, evenals de voortbrengselen van het eigen land, per schip via de Rode Zee of per karavaan langs de landweg,

die over MEKKA liep, vervoerd naar EGYPTE en SYRIË en vandaar verder.

Eeuwenlang vervulde het zo een uiterst nuttige functie in het wereldverkeer, totdat plotseling in het begin van de Zevende eeuw binnen zijn grenzen zich gebeurtenissen voordeden, die de Wereld een aanzien zou geven: het optreden van een Profeet: "MOHAMMAD" (s.a.w.) en het ontstaan van een WERELDGODSDIENST: de „ISLAM”.

Voor de komst van de H. Profeet Mohammad telde de bevolking van ARABIE ongeveer 8.000.000 (acht miljoen) inwoners en het land was verdeeld in acht delen, waarvan het meest bereemde „HIDJAZ” werd genoemd. De belangrijkste steden waren: MEKKA, JASRAB (MEDINA), DJIDDAH en TAIF. *In het binnenland van Arabië leefden verschillende Bedoeinenstammen en niet altijd in vrede. Zij hadden hun kudden. De bevolking van de steden hielden zich voornamelijk bezig met de handel. Er was niet veel sprake van ontwikkeling, maar de Arabieren waren trots op hun taal. De dichters werden als leiders van hun volk geacht. Hun zedelijk peil was zo laag, dat spelen, drinken en overspel tot hun grootste liefhebberijen behoorden. De vrouwen werden zeer slecht behandeld en bij sommige stammen bestond de gewoonte hun dochters levend te begraven. Broederlijke gevoelens waren bijna niet denkbaar tussen de verschillende stammen. Het doen van Goddeloze daden was hun grootste lust. De slavernij bloeide welig en de naam van GOD was bijna niet bekend. De stad MEKKA was het centrum van oud-Arabische eredienst. De Mekkanen aanbaden vele goden, zoals de Maangod: Hubal en een drietal godinnen: Al-Lat, Al-Uzza en Al-Manaat. (Zie H. Qoraan, Surah „ANNADJAM”, hfdst. 53:20-24), „SOEDEWO”: hfdst. LIII, paragraaf 1, verzen 19-23).*

In deze donkere dagen verscheen de Heilige Profeet „MOHAMMAD” (s.a.w.), als een „STRALENDE ZON”, die „LICHT” bracht in deze volslagen duisternis. (Zie H. Qoraan, Surah „AL-AHZAAB” hfdst. 33:47; „SOEDEWO”: hfdst. XXXIII:46).

Spel, drank en overspel maakten plaats voor het GEBED (Salaat). Hun valse trots veranderde in nederigheid. De vrouwen kregen haar juiste plaats in de samenleving en de slaven werden bevrijd. Vijandige gevoelens maakten plaats voor LIEFDE en BROEDERSCHAP (Zie H. Qoraan, Surah „AL-DJOMA’H, hdst. 62:3; „SOEDEWO”: hfdst. LXII:2). *In plaats van de vele goden werd slechts de ENE GOD aanbeden.*

„LA ILAHA ILLALLAH, MOHAMMADOER RASOELOELLAH”: „ER IS GEEN GOD DAN ALLAH EN MOHAMMAD IS ZIJN BOODSCHAPPER (PROFEET)”. -----

MILADOEN – NABIE.

GEBOORTE VAN DE H. PROFEET MOHAMMAD (s.a.w.)

„EN WIJ HEBBEN U (MOHAMMAD) SLECHTS ALS GENADE VOOR AL DE WERELDEN (NATIEN) GEZONDEN”. (H. QORAAN Surah „AL-ANMBIJA”, hfdst. 21:108); „SOEDEWO”; hfdst. XXI, paragraaf 7, vers 107).

ABDUL MUTTALIB, grootvader (van vaderszijde) van de H. Profeet MOHAMMAD (s.a.w.) stond in hoog aanzien onder de Arabische stammen, vooral nadat hij de Waterbron „ZAM ZAM”, die in de loop der tijden spoorloos was verdwenen, tengevolge van een droom opnieuw had ontdekt. Deze Waterbron (Zam Zam) gelegen binnen de grote Moskee „MASJIDIL-HARAAM” te MEKKA, is een herinnering aan HADJRAH (HAGAR), de tweede echtgenote van de Profeet „ABRAHAM”, en ISMA’IEL (ISMAEL), zoon van de Profeet ABRAHAM met HADJRAH, en is ook de aanleiding tot het ontstaan van de stad „MEKKA”, geboortestad van de H. Profeet „MOHAMMAD (s.a.w.). Gedurende de tijd, dat ABDUL MUTTALIB op zoek was naar deze bron, deed hij een gelofte, dat indien God hem tien zonen zou schenken, die nog gedurende zijn leven zouden opgroeien, hij een er van zou offeren ter ere van God. De tijd kwam dat Abdul Muttalib zijn gelofte moest vervullen en hij trok een lot om te zien welke van zijn zonen opgeofferd zou worden. Het lot viel ten name van „ABDOELLAH”, die de jongste en de meest geliefde was, maar toch wilde hij zijn belofte houden. Hoe het ook zij, de omstandigheden wijzigden zich zodanig, dat Abdul Muttalib in het uitvoeren van zijn voornemen niet slaagde. Uiteindelijk offerde hij HONDERD kamelen, waaraan in die dagen TIEN MAAL de waarde van een mensenleven werd toegekend en zodoende werd ABDOELLAH op een wonderlijke wijze gered. Deze jongeman (Abdoellah) was dezelfde, die eens de vader van de H. Profeet MOHAMMAD zou worden. Nog jong zijnde, trad „ABDOELLAH” (de vader van de H. Profeet MOHAMMAD) in het huwelijk met „AMINA” en kort daarna vertrok hij (Abdoellah) op een handelsreis naar SYRIE.

Op de terugreis zijnde, werd Abdoellah door een ziekte gegrepen en overleed in de stad JAŚRAB (MEDINA) omstreeks drie maanden voor de geboorte van de H. Profeet MOHAMMAD.

Voor de geboorte van de H. Profeet MOHAMMAD zag zijn moeder AMINA een visioen, dat haar een zoon geschonken zou worden en het werd haar gezegd hem „MOHAMMAD” te noemen. Ook zag AMINA, dat een stralend LICHT van haar uitging, dat over de GEHELE WERELD SCHEEN. De H. Profeet MOHAMMAD (s.a.w.) werd op 20 april (12 Rabi-oel-awwal) van het jaar 570 (na Chr.) te MEKKA geboren. In de traditie staat dit jaar

bekend als het „jaar van de olifant”, zo genoemd naar de olifanten in het leger van Abraha, de Abessijnse gouverneur van Jaman, die in het genoemde jaar een mislukte aanval deed op de stad MEKKA: (zie H. QORAAN, hoofdstuk 105, Surah „AL-FIEL” (De olifant).

Enige dagen vanaf zijn geboorte werd MOHAMMAD gevoed door zijn moeder AMINA en een slavin genaamd SOEWAIBA, toebehorende aan zijn oom Aboe Lahab. Het was een traditie bij het volk van Mekka om het verzorgen en voeden van hun pasgeboren kinderen aan vrouwen van buiten toe te vertrouwen, opdat de frisse buitenlucht het goed zou doen en zij de kwade invloeden van de benauwde stadslucht konden ontkomen. Onder de verschillende verzorgsters (zoogsters), die naar Mekka waren gekomen, was er één die „HALIMA” heette en zeer arm was. HALIMA ging van deur tot deur op zoek naar een pleegkind, doch zij werd vanwege haar armoede steeds teleurgesteld weggestuurd.

Eindelijk nam zij het besluit om het kind „MOHAMMAD” (s.a.w.) tot zich te nemen. Toen HALIMA de kamer binnenkwam, waar MOHAMMAD lag te slapen, plaatste zij haar hand op zijn borst. MOHAMMAD werd meteen wakker en glimlachte. HALIMA nam hem in haar armen en kuste hem op zijn voorhoofd. Na drie dagen vertrok HALIMA met het kind naar haar woonplaats buiten MEKKA. HALIMA was een afstammeling van de stam Bani Sa'ad. Na twee jaren werd MOHAMMAD door HALIMA teruggebracht naar zijn moeder AMINA te MEKKA. Omdat in die tijd er een epidemie heerste in MEKKA, stuurde AMINA voorzichtigheidshalve het kind weer naar HALIMA buiten MEKKA. MOHAMMAD verbleef bij HALIMA nog drie jaren en bracht de tijd door in de frisse lucht tussen de velden en valleien samen met de oudere kinderen, die naar het grasveld gingen om geiten te laten grazen.

Toen MOHAMMAD vijf jaren oud werd, bracht HALIMA hem wederom terug naar zijn moeder AMINA in Mekka. Kort na zijn terugkomst in Mekka ging AMINA met hem naar JASRAB (MEDINA) op familiebezoek. Op de terugreis naar MEKKA overleed zijn moeder AMINA onderweg en werd te „ABWA” (een plaats, die de H. Profeet MOHAMMAD uit liefde voor zijn moeder herhaalde malen in zijn leven bezocht) begraven. MOHAMMAD was nu een wees (zonder vader en moeder) op zesjarige leeftijd. (Zie H. Qoraan, Surah „ADDOHAA”, hfdst. 93:7); „SOEDEWO”: hfdst. XCIII, vers 6). ABDUL MUTTALIB, grootvader van vaderszijde van de H. Profeet, nam hem in huis en verzorgde hem verder. Twee jaren daarna stierf ook zijn grootvader ABDUL MUTTALIB. Bij zijn dood vertrouwde ABDUL MUTTALIB MOHAMMAD aan de hoede van zijn zoon ABOE TALIB, die zijn vader opvolgde als wachter van de KAABA. ABOE TALIB was van beroep karavaanleider en nam MOHAMMAD vaak mee op zijn handelsreizen.

DE JEUGD VAN DE H. PROFEET MOHAMMAD (s.a.w.)

Op twintig-jarige leeftijd sloot MOHAMMAD zich bij een vereniging aan, die zich tot hoofd- en enig doel stelde, de onderdrukten te helpen en hun rechten te verzekeren, wanneer zij daartoe geroepen werden. Van zijn prilste jeugd af gaf MOHAMMAD zich veel over aan overpeinzingen. Zijn oom ABOE TALIB, die hem (Mohammad) vaak meenam op zijn handelsreizen naar SYRIE, leerde hem hoe hij een karavaan kamelen over moeilijk begaanbare en gevaarlijke wegen moest leiden. MOHAMMAD bezat veel intelligentie en vooruitziende blik en werd later zelf een zeer bekwame karavaanleider. Door de vele handelsreizen kwam MOHAMMAD in de gelegenheid de ellende en boosheid van het aldaar wonende volken met eigen ogen te aanschouwen. Ook de wetteloosheid, waarin de Mekkanen leefden, maakte een diepe indruk op hem. MOHAMMAD was zo EERLIJK, dat men hem de bijnaam van „AL-AMIEN” (De GETROUWE) gaf. Door zijn eerlijkheid en bekwaamheid won MOHAMMAD de harten van de Mekkaanse kooplieden. Door zijn goede naam en betrouwbaarheid nam de rijke weduwe „GADIEDJA” hem (MOHAMMAD) in dienst en vertrouwde hem haar karavanen naar SYRIE toe. MOHAMMAD behaalde op deze handelsreizen grote zakelijke successen.

HET HUWELIJK VAN DE H. PROFEET MOHAMMAD (s.a.w.)

Vanwege de kuisheid, oprechtheid, eerlijkheid, bekwaamheid en edele karakter van de H. Profeet MOHAMMAD, voelde de weduwe GADIEDJA zich zeer aangetrokken tot hem en vroeg hem tenslotte ten huwelijk. Spoedig daarop traden zij met elkander in het huwelijk. De H. Profeet MOHAMMAD was toen 25 jaren oud en GADIEDJA zelf was 40 jaren oud. GADIEDJA was een zeer verstandige, edele en vrome vrouw met een gevoelig karakter. Haar liefde en haar VERTROUWEN in haar man bleken later een belangrijke steun in de moeilijke jaren van de H. Profeet MOHAMMAD in MEKKA tijdens zijn optreden als Profeet (Boodschapper) van Allah. Hun huwelijk was zeer gelukkig en GADIEDJA schonk hem twee zonen en vier dochters. De twee zonen stierven jong en MOHAMMAD adopteerde ZAID ibne HARISHA, die die de zoon van een slaaf was.

De vier dochters van de H. Profeet MOHAMMAD heetten:

1. „ZAINAB”: zij was de oudste dochter van de H. Profeet en was geboren in de vijfde jaar van zijn huwelijk met GADIEDJA. ZAINAB was gehuwd met ABUL-AAS bin RABI. Zij had een zoon: ALI en een dochter: AMAMAH.
2. „RUQAYYAH”: zij was geboren drie jaren na ZAINAB toen de H. Profeet zelf 33 jaar oud was. Zij was gehuwd met OETBAH, zoon van Abu-Lahab. Op aandringen van Abu-Lahab werd haar huwelijk met OETBAH

ontbonden. Na de echtscheiding hertrouwde zij met „USMAN”. Uit haar tweede huwelijk werd een zoon geboren genaamd: „ABDULLAH”. Gedurende de oorlog van BADR werd RUQAYYAH ernstig ziek en overleed.

3. „OEMMU KOELSOEM”: zij was de derde dochter van de H. Profeet en was gehuwd met UTAIBAH zoon van Abu Lahab. Haar huwelijk werd ontbonden door echtscheiding ook op aandringen van Abu Lahab. Zij hertrouwde later met de weduwnaar USMAN op bevel van ALLAH, geopenbaard aan de H. Profeet MOHAMMAD.

4. „FATIMAH ZOHRA”: zij was de vierde en de jongste dochter van de H. Profeet MOHAMMAD. FATIMAH was de meest geliefde dochter van de H. Profeet. Zij was gehuwd met de latere kalief „ALI” en uit dit huwelijk werden geboren drie zonen: t.w.: „HASSAN”, „HUSSAIN” en „MUHASSAN” (de derde zoon stierf in de kinderjaren) en drie dochters: t.w.: „RUQAYYAH”, „UMM KULSUM” en „ZAINAB”.

FATIMAH overleed zes maanden na de overgang (wafaat) van de H. Profeet MOHAMMAD (s.a.w.) in het jaar 632 na Chr..

Wij lezen in de Heilige Qoraan:

„In naam van Allah, de Barmhartige, de Genadevolle”.

Bij de glorie van de dag; en bij de nacht als het donker is. Uw HEER heeft u niet verlaten, noch is HIJ mishaagd over u. Voorwaar, het komende uur zal beter zijn voor u dan het vorige. En voorwaar, uw Heer zal u (Mohammad) geven en gij zult tevreden zijn. Vond HIJ (Allah) u (Mohammad) niet als WEES en beschermde u? En vond HIJ (Allah) u (Mohammad) ZOEKENDE en leidde HIJ u? En vond HIJ (Allah) u (Mohammad) niet in ARMOEDE en verrijkte u?

Daarom, verdruk de wees niet; en snauw de bedelaar niet af. Maar maak de gunst van uw HEER bekend”. (H. QORAAN, Surah „ADDOHAA”, hfdst. 93: 1–12); „SOEDEWO”: hoofdst. XCIII, (De vroege uren), verzen 1–11).---

„Allahoemma salle ala Sajjadna Maulana MOHAMMADIN, wala ale Sajjadna Mulana MOHAMMADIN, wa Barik wa Sallim”. -----

„O mijn HEER, zendt UWE Zegeningen over onze Leider en Meester MOHAMMAD en over de volgelingen van onze Leider en Meester MOHAMMAD en UWE Zegeningen en Vrede zij met hem”. -----

„ALLAH EN ZIJN ENGELN ZENDEN
ZEGENINGEN OVER DE PROFEET; O
GIJ DIE GELOOFT, ZENDT ZEGENIN-
GEN OVER HEM (MOHAMMAD) EN
WENST HEM VREDE MET ALLE EER-
BIED”.

(H. QORAAN, Surah „AL-AHZAAB”,
hfdst. 33: 57), „SOEDEWO”: hfdst.
XXXIII, paragraaf 7, vers 56).

إِنَّ اللَّهَ وَمَلَائِكَتَهُ يُصَلُّونَ عَلَى النَّبِيِّ
يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا صَلُّوا عَلَيْهِ وَسَلِّمُوا
سَلَامًا ۝

(wordt vervolgd)

VREDE ZIJ MET U ALLEN!

GOD, COSMOS EN DE MENS (vervolg)

(door: A. MAHMOOD)

III. DE MENS

Toen God de hemelen en de aarde uit water schiep, beoogde HIJ een wezen in het leven te roepen, dat met de wil zou zijn begiftigd om tussen goed en kwaad te kiezen. Deze wezens (mensen) zouden verschillende beproevingen moeten doormaken en zij zouden met elkaar wedijveren in het goed doen en laten zien welke hunner de volmaaktheid hadden bereikt. „En HIJ is het, Die de hemelen en de aarde in zes perioden schiep en Zijn Troon rustte op water, opdat HIJ u moge beproeven wiens gedrag het beste is.” (H. Qoraan, Surah "HOED", hfdst. 11:8), „SOEDEWO": Hfdst. XI. Paragraaf 1, vers 7).

Onder de schepselen neemt de mens een plaats in van waardigheid en eer, omdat de mens als spiegel dient voor de eigenschappen Gods. Daarom wordt de mens door de (Moslim)-mystici „Microcosmos" genoemd. Hiermede wordt bedoeld, dat de mens de eigenschappen der gehele schepping bezit en als samenvatting van het „Heelal" kan worden beschouwd.

SCHEPPING VAN DE MENS. Wij lezen in de H. QORAAN:

„O, mensen, indien gij in twijfel verkeert over de opstanding, bedenkt, dat WIJ u hebben geschapen uit stof, daarna uit een levenskiem, dan van een klontje bloed, daarna uit een klomp vlees, volkomen en onvolkomen in maaksel, opdat WIJ het u duidelijk maken. En WIJ laten wat ONS behaagt gedurende een vastgestelde tijd in de baarmoeder blijven; dan brengen WIJ u als zuigelingen voort; dan doen WIJ u opgroeien zodat gij volwassen wordt. En daar zijn er onder u die door de dood worden achterhaald en anderen, die zulk een hoge ouderdom bereiken, dat zij na geweten te hebben, niets meer weten. (H. Qoraan, Surah „AL-HADJ", hfdst. 22:6); „SOEDEWO": hfdst. XXII, Paragraaf 1, vers 5.)

„HIJ (Allah) schiep u uit één Ziel, dan maakte HIJ daaruit echtgenoten; en HIJ zond voor u acht stuks vee in paren neder. HIJ vormde u in de baarmoeder van uw moeder, schepping naast schepping, in drievoudige duisternis. Zo is ALLAH, uw Heer, van Hem is het Koninkrijk. Er is geen God naast HEM." (H. Qoraan, Surah „AZZOMAR", hfdst. 39:7); „SOEDEWO": hfdst. XXXIX, Paragraaf 1, vers 6).

De mens is in verschillende perioden of tijdperken, welke onze Aarde heeft doorgemaakt, geschapen. Wij lezen hierover in de Heilige Qoraan:

„Wat scheelt u, dat gij geen Wijsheid van Allah verwacht? En HIJ (Allah) heeft u door verschillende „stadia" heen geschapen. Hebt gij niet gezien, hoe Allah de ZEVEN opeenvolgende HEMELEN schiep?" (H. Qoraan,

Surah „NOEH”, hfdst. 71:14, 15, 16); „SOEDEWO”: hfdst. LXXI, Paragraaf 1, verzen 14, 14, 15).

„Voorzeker, er is voor de mens een TIJDPERK geweest, toen hij geen vermeldenswaardig DING was”. (H. Qoraan, Surah „ADDAHR”, hfdst. 76:2); „SOEDEWO” hfdst. LXXVI, vers 1). Uit bovenvermelde verzen van de H. Qoraan blijkt duidelijk, dat de schepping van de mens in verschillende stadia (tijdperken) heeft plaats gehad.

Wij onderscheiden: 1. de „Polaire Tijdperk”: Onze Aarde verkeerde in de Polaire Tijdperk in een vurige toestand. De bestanddelen, die nu onze Aarde vormen, bestonden alle in gesmolten toestand en de atmosfeer was gasachtig.

2. „De Hyperboreese Tijdperk”: In deze periode begonnen zich op verschillende plaatsen van onze vurige aardbol in de loop der tijden stukken aardkorst als eilanden in een zee van vuur te vormen. Voor het eerst verschenen er eilanden aan de polen, omdat de kristallisatie altijd aan de pool van een planeet begint, waar de beweging langzaam is.

3. „De Maan-Tijdperk”: In de Maan-Tijdperk was de kristallisatie op onze Aarde zeer snel en op bevel van God werd een deel van onze Aarde weggeslingerd in de ruimte en deze satelliet (onze tegenwoordige Maan) bewoog om onze Aarde.

4. „Het Lemurische-Tijdperk”: In het Lemurische-Tijdperk was de ontwikkeling van de mens zover, dat de mens in dit tijdperk een levenslichaam en een begeerte-lichaam bezat.

5. „De Aarde-Tijdperk”: Toen de stof, waaruit de Aarde en de Maan later gevormd werden, nog deel uitmaakten van de Zon, was het lichaam van de wordende mens nog plastisch en de krachten van het deel, dat later Zon werd, zowel als van het deel, dat nu onze Maan is, werkten tezamen in alle lichamen, zodat de mens uit het Hyperboreese-Tijdperk „HERMAFRODIET” (tweeslachtig wezen) was, in staat een ander wezen uit zichzelf voort te brengen zonder gemeenschap met een ander (zie voortplanting bij de „Lintworm”).

„HIJ (ALLAH) SCHIEP U UIT EEN ENKEL WEZEN, DAN MAAKTE HIJ DAARUIT ECHTGENOTEN;” (H. Qoraan, Surah „AZZOMAR”, hfdst. 39:7); „SOEDEWO”: hfdst. XXXIX, vers 6).

SCHEIDING DER GESLACHTEN:

Gedurende het eerste gedeelte van het Hyperboreese-Tijdperk, toen onze Aarde nog met de Zon verenigd was, voorzagen de „Zonnekrachten” de mens van alles, wat hij voor zijn onderhoud nodig had en onbewust straalde de mens het overtollige uit ten dienste van de voortplanting. Toen het EGO (de individuele Ziel) in het bezit kwam van zijn voertuigen, moest het een gedeelte van deze kracht voor het opbouwen van het brein en het strotten-

hoofd gebruiken, dat oorspronkelijk deel uitmaakte van het voortplantingsorgaan. Het strottenhoofd werd opgebouwd toen het stoffelijk lichaam - evenals het embryo nu - nog toegevouwen zat in de vorm van een zak. Toen het stoffelijk lichaam langzamerhand de rechte stand aannam, bleef een gedeelte van het voortplantingsorgaan bij het bovengedeelte van het stoffelijk lichaam en werd later het strottenhoofd. Zodoende werd de tweevoudige scheppende kracht, die tot nu toe slechts in eene richting gewerkt had met het doel een nieuw wezen te scheppen, gesplitst. Een gedeelte werd naar boven gericht om het brein en het strottenhoofd op te bouwen, waardoor het Ego in staat zou zijn te denken en gedachten aan andere wezens mede te delen.

Als gevolg van deze verandering stond slechts een deel van de kracht die nodig was voor de schepping van een nieuw wezen, ter beschikking van één individu; daarom was het nodig, dat elk individu de samenwerking van een ander zocht die dat gedeelte van de voortbrengende kracht bezat, dat de eerste miste. Aldus verwierf de ontwikkelende entiteit het harsenbewustzijn van de uiterlijke wereld ten koste van de helft van haar voortbrengend vermogen. Voor die tijd gebruikte zij in zichzelf die gehele kracht om een nieuw wezen in het aanzijn te roepen. (Zie H. Qoraan, Surah AL-ANAAM, hfdst. 6:99; Surah AL-ARAAF, hfdst. 7:190; Surah FAATIR, hfdst. 35:12; Surah AL-QYAMAH, hfdst. 75:40); „SOEDEWO”: hfdst. VI:98; hfdst. VII:189; hfdst. XXXV:11; hfdst. LXXV:39).

In het „MARKANDEYA PURANA” lezen wij het volgende:

„In deze vroegste tijden was er geen verschil van jaargetijden; alle tijden waren even gematigd en aangenaam. Het voedsel van menselijke wezens werd verkregen door opslurping van subtiele substanties. De menselijke wezens werden voortgebracht uit de lichamen van hun ouders, die hermafrodieten waren, volgroeid, en er was geen koesteren en voeden en grootbrengen van lichamen nodig. Vast land verscheen hier en daar. Meren, rivieren en bergen vormden en scheidden zich uit de oceaan af. De wezens begonnen in en op deze te leven en maakten nog geen huizen (holbewoners). In verloop van tijd kwam een merkwaardig vermogen tot hen en hun voedsel werd verkregen uit het subtiele aroma der wateren door de macht van ene werking: OSMOSIS (vermogen om vloeibare voedsel op te nemen door een poreuze wand). Dit ras begon voor de eerste maal in deze Kalpa of rondje (tijdperk) paren van verschillende geslachten voort te brengen. Voor het einde van hun leven brachten zij ronde, ei-vormige gedaanten voort, die nu het ene, dan het andere geslacht overheersend voortbrachten. Toen de vermogens om voedsel op te nemen uit het subtiele aroma der wateren verloren waren gegaan, viel er regen van de hemelen. Uit die regen kwamen door denkvermogen geschapen bomen (kalpa-vrkshas) voort, die als woningen dienden.

Het waren boomtakken huizen. En van deze (bomen) verkregen de menselijke wezens van dat tijdperk (het eerste deel van de „TRETA YUGA”) al de andere eenvoudige dingen, die zij nodig hadden.

Langzamerhand verscheen de fysieke liefde in hun midden en de afstammelingen werden fysiek, met periodieke voortbrenging door wording. Toen groeiden gierigheid en egoïsme onder hen en de zin voor eigen bezit. En de „bomen”, die gegeven hadden al wat zij nodig hadden, (woning, voedsel en kleding), stierven uit vanwege hun zonden; en hitte en koude en honger en dorst werden onder het volk geboren. Toen, om zich te beschermen voor de ongemakken van het veranderlijk weer, begonnen de mensen kunstmatige woonplaatsen te maken; en dorpen, steden van verschillende grootte, werden gevormd. En het volk begon ook te werken voor voedsel enz. (tot zover uit: „Markandeya Purana”).

Evenals de mineralen, planten en dieren, zijn de mensen in verschillende huidskleuren (rassen) door God geschapen. Wij lezen hierover in de H. QORAAN:

„En tot Zijn tekenen behoort ook de schepping der hemelen en der aarde; en de verscheidenheid van uw TALEN en HUIDSKLEUREN”. (H. Qoraan, Surah „ARROEM” hfdst. 30:23) „SOEDEWO” hfdst. XXX, Paragraaf 3, vers 22); zie ook Surah „FAATIR”, hfdst. 35:28,29); „SOEDEWO”^B: hfdst. XXXV: 27, 28).

De eerste twee rassen van de mens leefden op een vaste land, dat lag waar nu de NOORDPOOL is. Het was een stervormig vaste land; de Aarde was nog zeer heet en (de dampkring buitengewoon dicht. De mensen zelf hadden ETHERISCHE (stoffelijke) lichamen en namen hun voedsel tot zich uit de dampkring. De strijd om het stoffelijk bestaan was onbekend. Het was de Paradijs-staat toen ADAM alleen was, hetgeen betekent, dat de MENS nog TWEESLACHTIG (HERMAFRODIET) was en zich ETHERISCH-STOFFELIJK vermenigvuldigde. Daarna splitsten de gedachten zich, nadat de vormen zich verstoffelijkt hadden. Uit Adams rib werd E^va gevormd; dit is het SYMBOOL van deze splitsing. Later verstoffelijkten de vormen zich nog meer tot vleselijke vormen.

Het derde ras was het „LEMURISCHE”, een zwarte ras. De zuivere afstammelingen ervan zijn de Andamaan-eilanders en de Pygmeeen in Centraal-Afrika. De Australische-wilden zijn Lemurische afstammelingen, maar hebben bloedvermenging met andere, latere rassen ondergaan. Zij woonden op een groot vaste land, dat lag waar men nu Nieuw-Zeeland, Indonesië en vele Stille-Zuidzee-eilanden vindt.

Het vierde ras was het ATLANTISCHE RAS. Zij woonden op een vaste land waar nu de ATLANTISCHE OCEAAN zich uistrekt. Het Atlantische ras

was een rood/geel ras. EGYPTE werd bevolkt door een Atlantische kolonie.

Er waren ZEVEN onderrassen: 1. Rmohals; 2. Tlavatliërs; 3. Tolteken; (deze drie waren rood van kleur en de overblijfselen zijn de roodhuiden in Noord-Amerika); 4. Turaniërs; (geel van kleur, de overblijfselen zijn de Tartaren); 5. Oer-semieten (wit van kleur); 6. Akkadiërs (wit van kleur); 7. Mongolen, (geel van kleur); de overblijfselen zijn de Chinezen en de Japanners.

Het vijfde ras werd afgescheiden uit de Oer-semieten (de kern van een nieuwe Hoofdras): het ARISCHE RAS. Het Arische ras is een bruin/blank ras. In zijn eerste onderras vermengde het zich met de restanten van de Atlantiers.

Eerste Onderras: gevormd uit de Oer-Semieten; Eerste Kolonie 70.000 jaren geleden gevoerd naar Centraal-Azië; de afstammelingen zijn Joden (uitverkoren volk). Tweede Kolonie gevoerd naar Centraal-Azië, daalde af in Brits-Indië na gereed te zijn; vermengde zich en bracht voort als volgt: zuivere Ariërs; Brahmanen (wit); Ariërs gehuwd met Tolteken; Kshattryas (rood); Ariërs gehuwd met Turaniërs: Vaishya's (geel); Ariërs gehuwd met andere mengsels: Sudra's.

Tweede Onderras: „ARABIEREN” in twee soorten:

1. Hamyaritisch (Zuid) en 2. Mistarebisch (Noord). Dit onderras veroverde Afrika, (behalve Egypte), en een groot deel van Azië, Perzië en Mesopotamië.

Derde Onderras: IRANIËRS. Beheerste West-Azië; overblijfselen: Parsis (Perzen).

Vierde Onderras: OER-KELTEN. Zij trokken uit Centraal-Azië naar de Kaukasus en beheersen Georgië, Mingrelie, Armenie, Koerdistan, Phrygië, en zonden uit over EUROPA, dat inmiddels uit de zeeën verrezen was, de volgende golven:

Eerste golf: Pelasgen MACEDONIËRS.

Tweede golf: Albanezen

Derde golf: Italiaanse rassen: ETRUSKEN.

Vierde golf: KELTEN; deze gingen door tot Frankrijk en België.

Vijfde golf: BRITANNIË: bevolkten Noord-Afrika; restant: de Kabylen. In Ierland gaf deze golf het Milesineese element.

Zesde golf: DE EDELSTEN: deze stortten zich uit via Scandinavië over Schotland en Ierland (Tuath-de-Danaan). Een groot deel bleef in Griekenland en vormde de voertuigen van de grootste kunstenaars.

Vijfde Onderras: Dit kwam ook uit Centraal-Azië via de Kaukasus, bleef lang rondom de Kaspische Zee, verplaatste zich later tot nabij Krakau in

Polen. Vandaar zond het uit:

Eerste golf: naar het Noorden: **RUSSEN**; naar het Zuiden: **SERVIERS** en **BOSNIERS**.

Tweede golf: **LETTEN**, **LETTUANIËRS** en **PRUISEN**.

Derde golf: **TEUTONEN**, **ZUID-DUITSERS**, **SCANDINAVIERS**, **GOTEN**.
De Scandinaviërs vielen in **NORMANDIË** (**NOORMANNEN**), later in **ENGELAND** en bevolkten dit. Later ook in **SICILIË**. Hiervan uit werden later ook Amerika, Australië, Zuid-Afrika, enz..... bevolkt.

Zesde Onderras: Het zesde onderras zal zich vormen in Amerika en Australië, terwijl het Zevende Onderras uit zal gaan – in zeer ver verwijderde tijden – vanuit dan-malige **RUSLAND**. -----

(wordt vervolgd)

VREDE ZIJ MET U ALLEN!

OPTIMISME IN DE HEILIGE QORAAN (vervolg)

(door: J.M. DRAGMAN)

De overblijvende zinnen sporen ons aan tot het afsmecken van leiding op het rechte pad en het afhouden van het verkeerde pad.

Maar hoe schoon zijn de woorden, hoe verheven en betekenisvol is de taal en hoe subliem is het idee!

Ihdinas-Sira-tal-mustaqim, siratal-laziena-an'amta-alaihim, Gairil maghdubi-alaihim, walad-daallin. d.w.z.

„Leid ons langs het rechte en vaste pad, het pad dergenen op wien Uw zegen rust, niet op dat dergenen op wien Uw toorn rust en niet van hen, die dwalen”. Deze passages leren ons onder andere het volgende:

1. Allah schept behagen in goedheid en rechtschapenheid,
2. Allah's zegen rust op hen, die het rechte pad volgen.
3. Allah's toorn is slechts het logische gevolg van ongehoorzaamheid jegens Zijn geboden.
4. Bij het zoeken naar het juiste pad moeten wij gebruik maken van ons verstand en intuïtieve kennis, d.w.z. we mogen geen verblinde aanhangers zijn van een bepaalde zaak.
5. Hij schenkt zegeningen, maar toorn is het gevolg van slechte daden; de eerste is Zijn natuur, de laatste niet.
6. Het is gemakkelijker Allah's zegeningen te verdienen, dan zich Zijn ongenoegen op de hals halen.
7. Ingeval men niet in staat is het rechte pad te vinden, zendt Allah Zijn Gezanten met openbaring.

Laten we nu allereerst ten gerieve van degenen, die het rechte pad volgen of van het rechte pad afdwalen, acht geven op de vervoeging van de gebruikte termen.

De eerste, „an'amta-alaihim”, is in de verleden tijd van de bedrijvende vorm; en de tweede, „maghdubi-alaihim”, is een passief deelwoord. De eerste is een positieve aanduiding van het schenken van zegen door Allah, (de verleden tijd impliceert zekerheid), terwijl de laatste een noodzakelijke consequentie is van de daden der zondaars, waarvoor Allah niet aansprakelijk is. De eerste sluit in zich, dat Allah zo weldadig en mild is, dat Hij niet in gebreke zal blijven, ons Zijn mildheid te betonen bij het volgen van het door Hem goedgekeurde pad; de laatste wil zeggen, dat Hij niet Zelf Zijn toorn zendt, maar dat Zijn ongenoegen het logische gevolg is van het volgen van het verkeerde pad. Zelfs als wij Zijn toorn in letterlijke zin opnemen,

kunnen we opmaken, dat Zijn weldadigheid en liefde veel groter zijn dan Zijn toorn en ongenoegen, wat dus gelijk staat met te zeggen, dat goedheid Zijn natuur is.

Dit is de eindpaal van Goddelijk optimisme. Van het laatste vers is gemakkelijk te begrijpen, dat voor het bereiken van het levensdoel, het vermijden van het maghdubi-alaihim's pad alleen voldoende is. Er zijn mensen, die niet maghdubi-alaihim zijn, hoewel het door hen bewandelde pad niet het rechte mag zijn.

Het ligt juist niet in de lijn van het Goddelijk Wezen vertoorned te zijn op mensen, die dwalen, die hun pad voor het werkelijk goede houden. Zo wordt er dus een andere beperking gegeven.

Het daallin's pad moet dus ook vermeden worden. Een vergelijking van deze twee beperkingen zal de lezer overtuigen, dat dwalen alleen en eenvoudig menende op het goede pad te zijn, geen toorn van Allah veroorzaakt. Het is de mate van goddeloosheid en onzedelijkheid, d.w.z. het opzettelijk schenden van Zijn directe geboden, die noodzakelijk de toorn en het ongenoegen van het Goddelijk Wezen tot gevolg heeft, juist evenals zich branden het onvermijdelijk gevolg is van het steken van de hand in het vuur.

Een verborgen betekenis kan aan het objekt worden toegeschreven. Het Goddelijk Wezen is verheven boven en vrij van het menselijk gevoel voor weder vergelding, zodat zijn toorn en zijn straf niet bedoeld kunnen zijn als wraak tegen onze ongehoorzaamheid jegens Hem.

De ware betekenis van zijn kastijding is de loutering van onze zielen, zodat wij ons kunnen voegen bij zijn dienaren en in zijn tuin kunnen treden: Yaa-Ayuhan-nafsul-mutma-inna-irdji-l-Rabika-raliyatan-marlya-fadguli-fi-ibadi-wadghuli-djanna. d.w.z.:

„O tevreden ziel! keer tot uwen Heer weder; schep behagen in Hem en behaag Hem; en voeg u onder Mijn dienaren en betreed Mijn tuin”. (H. Qoraan, hfdst. 89:27-30). Het is dus te begrijpen, dat Zijn toorn een instantie is van waar geluk.

(wordt vervolgd)

DE AHMADIYAH BEWEGING

EEN GROTE MUSLIM ORGANISATIE IN DE WERELD.

(door: A. NATAPRAWIRA)

HET LOT DER GROOTE MANNEN.

„WEE HET MENS DOM NOOIT KWAM ER
EEN APOSTEL TOT HEN, OF ZIJ BESPOT-
TEN HEM” (AL-QO'RAAN, hfdst. 36:30).

Het is de zuivere waarheid, wat bovenstaand Vers van de Heilige Quraan uitdrukt (schreef een Muslim geleerde, Muhammad Jacub Khan, in zijn boek en in het Nederlands vertaald door Soedewo). Zo gaat het in de wereld. Telkens wanneer er een Grootte Ziel onder een volk komt, hij zij een Profeet, hij zij een Hervormer, een Ziener of een Heilige, komt het volk tegen hem in opstand. Om te beginnen bespotten zij hem. Wanneer zij hem niet in zijn besluit dwarsbomen, verklaren zij hem dood. Dan komt vervolging van alle denkbare soort.

Dit is een zonderlinge, doch niet moeilijk te begrijpen psychologie. Zij blijven trouw aan hun algemeen aangenomen denkbeelden en zouden in geen geval daarvan willen scheiden. De Grootte Ziel komt met een ruimere kijk op het leven en uit sympathie wenst hij zijn medemens uit het moeras van het lage en gemene te redden. Doch alle spening is van nature een onaangenaam proces. Zij weigeren om van hun conventionele denk- en leefwijze vervreemd te worden. Een ieder, die zulks durft proberen, wordt als een gevaarlijk persoon beschouwd. Zij ondernemen tegen hem een kruistocht op grote schaal.

Zo doet een gevallen mensheid. Als de Grootte Mannen nog in leven zijn, zenden zij hen naar de galg; als zij gestorven zijn, richten zij gedenktekens voor hen op. De geschiedenis van iedere natie, zowel wereldlijk als religieus, wemelt van die zotternijen. Socrates, die heden nog de achting van de denkende wereld afdwingt, werd in zijn tijd als een zeer gevaarlijk persoon beschouwd. In het Griekenland, de Heidense dagen, had hij het geestelijke visioen, de beuzelachtigheid der heersende superstities te doorzien en had hij de moed der overtuiging om het van de daken te verkondigen. God is een, predikte hij, en dat was genoeg als ultimatum voor de machten van het conventionalisme om tegen hem op te staan. Omdat hij er van beschuldigd werd de jeugd te hebben bedorven, moest hij zijn leven er voor boeten. Dezelfde Socrates die door zijn eigen landgenoten gedwongen werd een beker vergif te drinken voor geen ander schuld dan het prediken van de

Eenheid Gods, wordt tegenwoordig, niet alleen in het land zijner marteling, maar ook door heel de wereld, vereerd. Nemen wij een andere, ook zo'n grote martelaar van de publieke toorn, nl. Jezus. Tegenwoordig wordt hem een plaats aan de rechterhand van God Zelf gegeven, maar wij allen weten, welke mishandeling hij in zijn tijd van zijn eigen volk onderging. Beschimpt, bespot, gedwongen om de doornen kroon op te zetten en ten slotte naar het kruis gezonden! Dat was *het gewone lot van alle Grooten Mannen*; evenmin konden Muhammad en zijn vrienden aan dat lot ontkomen. Door hun eigen kennissen en familieleden werden zij aan de hevigste vervolging onderworpen. Hij kwam als RAHMATUL LIL ALAMIN, barmhartigheid, tot het mensdom. Doch wat was de ontvangst die hij in zijn eigen tijd genoot? Zij bespotten hem, scholden hem voor alles uit. Terwijl hij zich voor God ter aarde wierp, legden zij de ingewanden van een kameel op zijn nek. Zij smeten met vuil naar hem; zij vielen hem aan en waren niet tevreden met iets minders dan hem te doden; zij deden al het mogelijke om hem het leven te benemen. Verder gaande tot aan de historie van de Islam vinden wij dezelfde geschiedenis telkens weer herhaald. Er is bijna geen een Muslim-heilige of geleerde geweest, of hij is op dezelfde manier door de Muzel-

mannen zelf mishandeld. Nemen wij de eerste vier Kaliefen, de CHULAFUR-RASJIDIN. Er zijn honderden van de duizenden Muzelmannen, die het met al hun liefde voor en gehechtheid aan de Islam, als een vrome daad beschouwen om met modder naar een of ander te gooien.

Imam Abu Hanifa, de bekende oprichter van de Hanifaschool, werd in zijn tijd als Kafir veroordeeld, gevangen genomen en ten slotte vergiftigd.

Imam Sjafi'i, die slechter dan de duivel genoemd werd, werd als gevangene van Yaman naar Bagdad gestuurd en onderweg aldoor door het volk beschimpt. Imam Malik moest op de rug van een kameel staan en werd te kijk rondgevoerd, en men gaf hem zeventig zweepslagen en dit alles eenvoudig door verschil van opinie op het gebied van godsdienst. Imam Hambal werd voor acht en twintig lange maanden gevangen gehouden. Elke avond bracht men hem naar buiten, ranselde hem in het openbaar af en spuwde hem in zijn gezicht. Imam Buchari werd uit zijn geboorteplaats verbannen en het werd hem niet vergund ergens zijn hoofd neer te leggen, tot hij het leven moede, tot God bad, hem terug te roepen. Bajazid

Bustami werd zeven keer uit zijn huis en haard verdreven. Sjeich Sjibli werd daadwerkelijk *ter dood veroordeeld*, Sjeich Abdul Kadir van Bagdad, Sjeich Mohjuddin-ibni-Arabi, Maulana Djalaludin, de beroemde schrijver van Masnawi, Imam Ghazali, de *grote Muslim-filosoof*, werden allen zonder uitzondering gederocceerd met dit ondankbare insigne van KAFIR. Mudjadid Alfi-Sani moest gedurende twee jaren in de Gawahior-gevangenis wegwijnen. Mirza Ghulam Ahmad zou niet de Grootte Ziel van deze tijd zijn geweest, indien hij aan dit gemene lot van zijn klasse ontsnapt was. Het was alleen iets, dat van een soort was met dezelfde mentaliteit, die deze Grooten Zoon van de Islam aan de publieke laster prijs gaf alle soorten harde bijnamen gaf.

(wordt vervolgd)

DE EERSTE VEROVERINGEN

In de tien jaar van Omars regering veroverden zijn legers nieuwe gebieden. In 634 versloegen de Arabieren bij Gaza een machtig Byzantijns leger onder Sergius. Om een verder opdringen van de islam tegen te gaan stuurde keizer Heraklios nu zijn broer Theodoros met een ander reusachtig leger naar het zuiden. Generaal Chalid en zijn Arabieren maakten echter een omtrekkende beweging door de barre woestijn en vielen Theodoros bij Damaskus in de rug aan. Ook ditmaal bleven de moslims overwinnaar. Chalid trok nu Damaskus binnen en riep de doodsbangen bewoners toe: 'In naam van Allah, die barmhartigheid en medelijden eist! Dit garandeert Chalid ibn al-Walid de inwoners van Damaskus. Hij belooft uw leven, uw eigendommen en uw kerken onder zijn bescherming te zullen stellen. De stadsmuren zullen niet verwoest worden, en geen moslim zal in uw huizen wonen. Bovendien bieden wij u een verdrag aan met Allah en de bescherming van zijn profeet, de kaliefen en de gelovigen. Zolang ge de belasting betaalt, zal u geen kwaad geschieden.'

Nog eenmaal probeerde Byzantium de Arabieren het hoofd te bieden. In de zomer van 636 stonden het keizerlijk leger van Heraklios en de Arabieren onder aanvoering van Chalid tegenover elkaar aan de Jarmoek, een zijrivier van de Jordaan. Op 20 augustus versloeg Chalid zijn tegenstanders en was heel Syrië in Arabische handen. Alleen het Perzische rijk der Sassaniden bleef nu nog over. Eind mei 637 lag, dank zij de Arabische overwinning bij Kadisiya, de weg naar Mesopotamie voor de kalief open. In juni rukte generaal Saad de Sassanidische hoofdstad Ktesiphon binnen, waar hem grote schatten in handen vielen. Na 639 drongen de Arabieren ook Egypte binnen. Ze ontmoetten betrekkelijk weinig militair verzet en namen reeds in september 642 de hoofdstad Alexandrie in. Drie jaar later werd Alexandrie door een Byzantijnse vloot overrompeld, maar voor het einde van 646 bevond de havenstad zich weer vast in Arabische handen. Deze gebeurtenissen hadden de Egyptische stadhouder Abdallah echter duidelijk gemaakt dat de islam zich in het gebied van de Middellandse Zee slechts met een vloot zou kunnen handhaven. Hij bouwde een oorlogsvloot en begon mannen voor de marine op te leiden. De Arabieren, die zich te land al onoverwinnelijk hadden getoond, werden nu bovendien een zeemacht. In 655 versloegen ze de Byzantijnse vloot vernietigend.

Uit: 'De Groten van alle tijden.'

MATTONSHOOP KRIJGT EEN URDU-SCHOOL.

Anjuman Shan-e-Islam te Mattonshoop in het district Suriname, een afdeling van de Surinaamse Islamitische Vereniging (S.I.V.) startte met de „eerste steenlegging” op 1 april 1973 de bouw van een Urdu-school.

De plechtigheid vond onder grote belangstelling om 10 uur v.m. plaats.

Het bestuur van Shan-e-Islam hoopt aldus te voorzien in de behoefte die vooral bij de Islamitische jeugd bestaat om onderwijs te genieten in de talen Urdu en Arabisch en voorts in de leer van de Islam.

De redactie en medewerkers van Al Haq wensen het bestuur en dja maat van de Shan-e-Islam heel veel succes toe.